

48. Fra pensioneret Oberintendent G. Carlsen af København om Pensionstillæg. (Indbragt den 9de December 1891 af Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgkreds, Berntsen.)

Andrageren bemærker, at han har tjent Staten i 53 Aar, men som Følge af hans sene Jor fremmelse til Oberintendent kun har erholdt 2,113 Kr. 33 Ø i Pension. Han mener, at Grunden til den sene Jor fremmelse ikke kan ligge i Mangel paa Dygtighed hos ham, da flere betydningsfulde Hverv have været ham overdragne og ere bleve udførte til hans overordnedes Tilfredshed, saa han er bleven baade Ridder af Danebrog og Danebrogsmænd, men derimod i den formentlige Vilkaarlighed, hvormed Jor fremmellerne i Jorplejningskorpslet have fundet Sted, og som navnlig ere gaaede ud over ham. Af en Andragendet ledsagende Liste fremgaar, at han er bleven forbigaaet af 7 af hans Undermænd, og naar det i Loven om Jorplejningskorpslets Ordning er blevet bestemt, at alle Jor fremmelser skulle ske ved Valg, antager han, at det ikke har været Meningen, at Valget skulde kunne ske aldeles vilkaarligt. Han anfører i saa Henseende, at Jor fremmelser til Oberstløjtnant og højere op ogsaa skulle ske efter Valg, men at vistnok den Regel følges, at den, som efter sin Aldersorden staar for Tur og besidder den fornødne Duelighed, forfremmes, medmindre der blandt hans Eftermænd maatte findes en fremragende Dygtighed. Han tror nu ikke, at alle de ham foretrukne ere fremragende Dygtigheder, og føler sig derfor ved disses Jor fremmelse tilfidsesat. Da Krigsministeriet paa et Andragende om et Pensionstillæg paa 286 Kr. 67 Ø., der er Jor tellen mellem hans Pension og den, han vilde have erholdt, hvis han i 5 Aar havde oppebaaret ældste Oberintendantens Lønning, har været, at man beklager, ikke at se sig i Stand til at gøre noget i den af ham ønskede Retning, henvender han sig nu til Folketinget for ved dets Bistand at erholde det nævnte Pensionstillæg. Naar Ministeriet havde henvist ham til at søge Præmien for hans Enkeforsørgelse nedsat, bemærker han, at dette ikke væsentlig vilde forøge hans Indtægt, men derimod formindste Enkepensionen, og den Uret, som han formentlig har lidt, vilde saaledes ogsaa komme til at gaa ud over hans Enke.

Udvalget gør ingen Indstilling.

49. Fra Ribe Byraad og Havneudvalget om Rentegaranti for et Laan til Forbedring af Besejlingsforholdene ved Ribe. (Indbragt den 14de December 1891 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds, Busk.)

I en med Andragendet følgende Afkrift af en Ansøgning til Indenrigsministeriet med tilhørende Forslag til Forbedring af Besejlingsforholdene ved Ribe fremhæves, at det Tab, Ribe By har lidt ved Fredstraitaten i Wien 1864, ikke er genoprettet trods de forskellige Understøttelser, der fra det offentlige Side ere bleve Bys til Del, og det antages, at den kun kan ophjælpes ved, at den som i ældre Tider kommer i umiddelbar Forbindelse med Havet. Der andrages derfor om Indenrigsministeriets Samtykke til, at der af Havnekassen maa optages et Laan paa 900,000 Kr. eller eventuelt 700—750,000 Kr. mod, at Statskassen garanterer 4 pCt. aarlig Rente. Det bemærkes derhos, at blandt de mange Fordele, som en Forbedring af Besejlingsforholdene vil medføre, er ogsaa den, at der vil tilvejebringes en Jisserhavn, der vil blive af stor Betydning for Jisseriet paa den store Jisserbanke, der strækker sig fra Blaavandsbuk langs Sydvestsiden af Skallingen, langs Vestsiden af Fano, umiddelbart uden for Knudsdyb og længere Syd paa. Der findes nemlig der en stor Rigdom af forskellige Jisserarter, som hidtil kun er bleven udnyttet af tyske og engelske Jisserflaader, medens vore egne Jissere kun i meget ringe Omfang af Mangel paa Havne have kunnet føre sig den til Nytte.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.